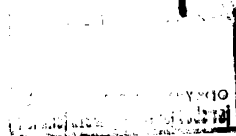

Warszawa, 20 grudnia 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

F41d 11/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20718.

Kl. 72 h, 1/02.

Aimo Johannes Lahti
(Jyväskylä, Finlandja).

Przyrząd spustowy do samoczynnej broni palnej.

Zgłoszono 13 października 1933 r.

Udzielono 12 listopada 1934 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy takiego przyrządu spustowego, który umożliwia dawać pojedynczych strzałów (t. j. ogień przerywany) oraz ogień ciągły. Ponadto przyrząd dopuszcza zabezpieczenie broni tak w położeniu odwiedzionem, jak i po strzale. Pożądaný rodzaj ognia osiąga się zapomocą przekręcenia w odpowiednie położenie specjalnego przełącznika, osadzonego w tylnej części broni.

Załączone rysunki przedstawiają schematycznie jedną z postaci wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia karabin maszynowy w widoku zboku; fig. 2 — przekrój podłużny karabina maszynowego; fig. 3 — trzon zamkowy w widoku zboku, a fig. 4 — trzon zamkowy w widoku ztyłu.

W kolbie 1 broni osadzony jest na osi 2 zaczep 3 trzonu zamkowego, wyfrezowane-

go zdołu w kształcie widełek. W pionowym otworze zdołu zaczepu 3 jest osadzona wspólna sprężyna 5 zaczepu 3 trzonu zamkowego i rozwidlonej dźwigni spustowej 4, osadzonej na osi 19. Ponadto w kolbie 1 waha się na osi 7 języczek spustowy 6, podtrzymujący występem 6a przedni koniec 4a dźwigni spustowej 4. Sprężyna 5 zaczepu 3 trzonu zamkowego i dźwigni spustowej 4 utrzymuje języczek spustowy 6 w jego skrajnem przednim położeniu. W kolbie 1 osadzony jest również przełącznik 8 z umocowaniem na jego ramieniu 8a na osi 9 ogniwem pośredniem 10, mieszczącym się pomiędzy ramionami dźwigni spustowej 4. Górny koniec 10a ogniwa pośredniego 10 sięga pomiędzy ramiona zaczepu 3 tak, iż wystaje ponad ząb 3b. Pomiedzy bokami dźwigni spustowej 4 jest osadzony na osi 11 zaczep spustowy 12, który zdołu jest

również wyfrezowany w postaci widełek, obejmujących sprężynę 13. Tylony koniec tej sprężyny zaczepia o trzpień oporowy 14, osadzony w dźwigni spustowej 4. Górny koniec sprężyny 13 opiera się o skośną powierzchnię zaczepu 12. W ten sposób sprężyna zmusza ogniwo 10 do przybrania skrajnego przedniego położenia, zaczep zaś spustowy 12 do wychylenia się naprzód o tyle, aby jego ząb 12a wszedł w odpowiedni wykrój zaczepu 3. W kolbie 1 jest osadzony również bezpiecznik 15, zaopatrzony w sprężynującą korbkę 15a.

Dla ognia przerywanego (strzały pojedyncze) przekręca się zapomocą dźwigni 8b przełącznik 8 ku tyłowi o tyle, by koniec górny 10a ogniwa pośredniego 10, połączonego ośką 9 z przełącznikiem, podniósł się ponad ząb 3b zaczepu 3. Następnie zamek odwodzi się w znany sposób. Po odciągnięciu drążka 17 wtył o tyle, że występ 18a na trzonie zamkowym 18 znajdzie się poza zębem 3b, tłok zaporowy, jak również i trzon zamkowy pozostaną w stanie odwiedzionym. Strzał zostaje dany w znany sposób. Przy naciśnięciu języczka spustowego 6 odchyła się on na osi 7, przyczem skierowany ku tyłowi jego występ 6a naciska na koniec 4a dźwigni spustowej i podnosi go, wskutek czego dźwignia spustowa, obracając się, pociąga wdół zaczep spustowy 12. Przedni występ 12a zaczepu spustowego 12 pociąga wdół za sobą zaczep 3 trzonu zamkowego, którego ząb 3b zwalnia trzon zamkowy 18, który pod działaniem sprężyny 20 przesuwają się do przodu. Po wystrzale, przy ruchu wstecznym trzonu zamkowego 18, jego występ 18a zaskakuje za ząb 3b zaczepu 3. Płaszczyna 21 w dolnej części trzonu zamkowego uderza o górny koniec 10a ogniwa pośredniego 10 i przekręca je wtył. Występ 10b tego ogniwa naciska wtedy na przednią płaszczyznę zaczepu spustowego 12 i cofa go o tyle, że występ 12a odchodzi od zęba zaczepu 3. Pod działaniem sprężyny 5 zaczep 3 trzonu zamkowego podnosi się do góry, wskutek czego ząb 3b utrzymuje w

stanie odwiedzionym trzon zamkowy 18, który pod działaniem swej sprężyny usiłuje przesunąć się do przodu. Gdy po zwolnieniu języczka spustowego powraca on pod działaniem swej sprężyny w położenie spoczynku, to ząb 12a zaczepu spustowego znowu wchodzi w wycięcie zaczepu 3 trzonu zamkowego. Naciskając ponownie języczek spustowy ku tyłowi, daje się następny strzał.

Dla przejścia na ogień ciągły przekręca się dźwignią 8b osadzony w kolbie 1 przełącznik 11, wskutek czego górny koniec 10a ogniwa 10, połączonego z przełącznikiem ośką 9, przesuwają się wdół i nie wystaje ponad ząb 3b. Wówczas tłok zaporowy i trzon zamkowy mogą swobodnie poruszać się wtył i naprzód, dopóki języczek spustowy jest naciśnięty.

Dla zabezpieczenia broni należy przekręcić osadzony w kolbie bezpiecznik 15a o tyle, aby jego pełna okrągła strona zaszła pod zaczep 3 trzonu.

Zastrzeżenie patentowe.

Przyrząd spustowy do samoczynnej broni palnej, dającej się nastawiać na ogień pojedynczy lub ciągły, znamieny tem, że posiada przełącznik, na którego ramieniu jest osadzone na osi ogniwo pośrednie (10), które przy ustawieniu przełącznika na ogień pojedynczy wystaje ponad zaczep trzonu zamkowego i przy cofaniu się trzonu zamkowego wstecz odchyła wtył zaczep spustowy, wskutek czego zaczep trzonu zamkowego pod działaniem sprężyny podnosi się do góry i zatrzymuje trzon zamkowy w jego tylnym położeniu, przyczem dla ognia ciągłego przełącznik ustawia się tak, iż ogniwo pośrednie nie wystaje ponad zaczep trzonu zamkowego.

Aimo Johannes Lahti.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

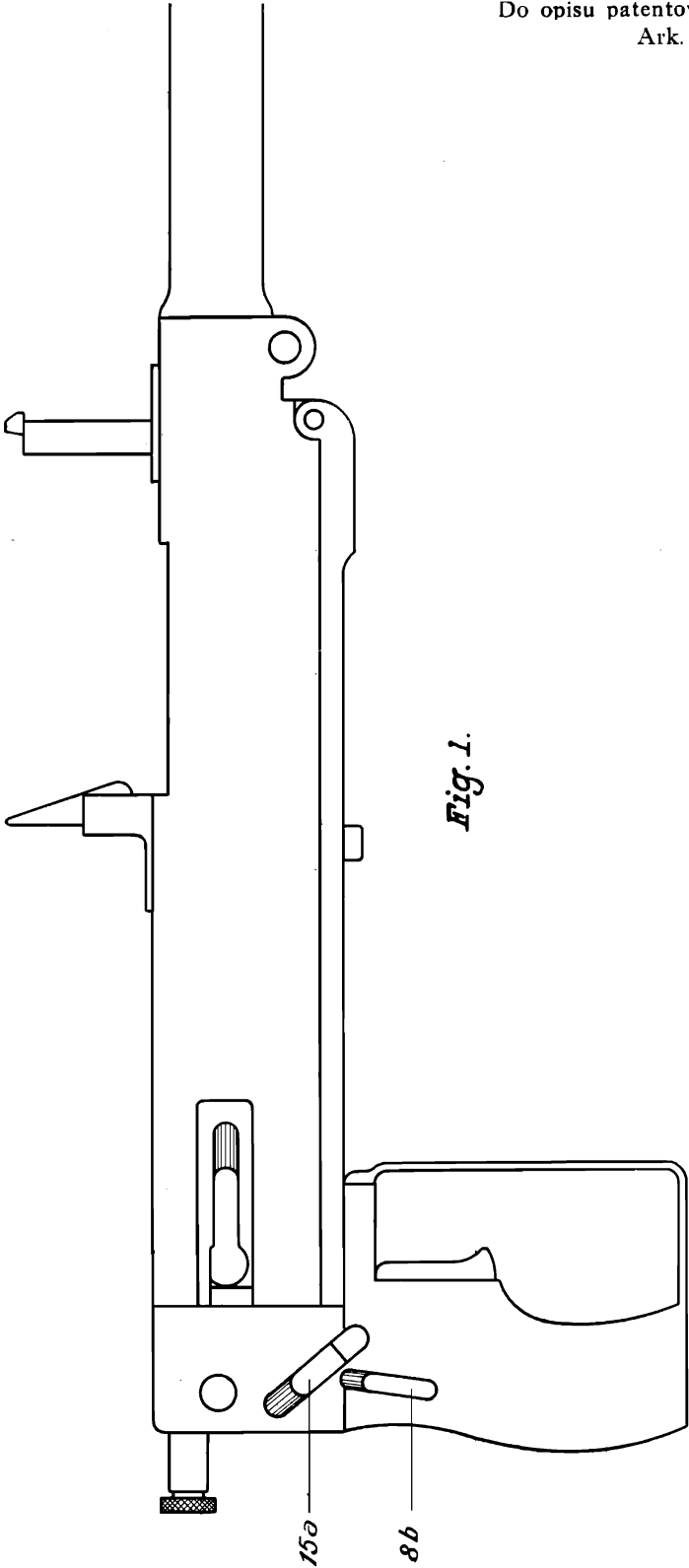

Fig. 1.

